

Nini, itt vagyok!
De vajon honnan vagyok?
Nem a Marsról és nem is a Holdról.
Nem a ködből és nem is a levegőből.
Édesanyám hordott a szíve alatt,

Anyukám azt mondja, tökéletes ember nincsen,
mégis mindenki egyedi, belőle több nincsen,
Úgy tökéletes, ahogy teremtette az Isten.

Ezek szerint ez is én vagyok:
egy tökéletlen, mégis tökéletes teremtmény.

Nini, itt vagyok!
No és milyen vagyok még?
Tudok kacagni és sírni,
huncutkodni és hisztizni,
bizakodni és aggódni,
veszekedni és kibékülni,
bántani és védelmezni,
félni és bátornak lenni,
hibázni és bocsánatot kérni.

